

*Tillbakablickar,
en artikelserie
sammanställd av
Calle Sahlquist*

Historien om den i år 90 åriga London- pokalen

The (Royal) Swedish Golfing Society of London stiftades den 26 mars år 1912 av 12 svenskar som var bosatta och arbetade i London. Vid denna tid fanns det ca 4,000 svenskar i den engelska huvudstaden. I år firar denna Klubb, bland medlemmarna nämnd som "The Society", sitt 100 års Jubileum. Då HKH Prins Bertil år 1981 blev Patron (Högsta Beskyddare) för Klubben erhöill man tilläggsnamnet Royal. F.n. är det HKH Prinsessan Birgitta som är Patron.

Den förmodligen första kontakten mellan The Society och Göteborgs Golf Klubb kan dateras till den 3 maj 1914 vid The Societys Vårmöte på Chertsey Golf Club. Vid lunchen presenterades den då 21 årige Erik Andersson, som några år senare bytte namn till Runfelt, som the Amateur Champion of Sweden. Han deltog på eftermiddagen i en fyrboll arrangerad av The Society. Senare samma år blev han den första svensk att delta i engelska amatörmästerskapen. (Under åren 1910 – 1920 vann Erik Runfelt Stewarts Cup på Hovås hela 8 gånger, samt blev den spelare som tog den första inteckningen i Londonpokalen).

I slutet av det första verksamhetsåret hade The Society tjugo medlemmar. Bland dessa, de första medlemmarna, nämns med aktning bl.a. Dr Jonas Swanberg och Dr Ove Eriksson vid The Societys 90 års Jubileum 2002. Den förstnämnda för att han bland sina patienter hade Sir Morton Stanley, som en gång i tiden mötte Dr Livingstone vid Tanganyika sjön. Den andre, Ove Eriksson, omnämns

med följande ord: "Förmodligen vår mest talangfulle spelare vi någonsin haft i The Society med flera Hole in Ones och med ett spelhandicap på plus 1". Göteborgaren Ove Eriksson, född 1884, var verksam som sjukgymnast i London och han vann bl.a. den första tävlingen om Stewarts Cup på Hovås år 1908 och som då spelades open. Han vann med 24 slag (199 mot tvåans 223 slag) vilket visar på att han var en mycket skicklig spelare. Han hade varit fotbollsspelare och vaktade det svenska målet i den första landskampen mot Norge på gamla Valhalla.

När GKK firade sitt 20 års Jubileum år 1922 skänkte The Society till Hovåsklubben den fina silverpjäsen, som fick namnet Londonpokalen. I statuterna står det bl. a att tävlingen skall vara en bogeytävling, att pokalen blir ständig egendom för den som segrat tre gånger i följd^{*)}, samt att tävlingen skall vara öppen för manliga medlemmar i Göteborgs Golf Klubb och i The Royal Swedish Golfing Society of London. Nu händer det sig 1948 att Lillott Svensson,

gift Mörner, vinner tävlingen. Detta får uppmärksamhet på båda sidor av Nordsjön och det blir omedelbar rättelse. Sedan denna incident inträffade i Pokalens historia är det enbart manliga deltagare som är välkomna med en anmälan till tävlingen. Innan 1948 hade säkerligen damer deltagit, men inte segrat, och så länge var allt OK.

Pokalens historia är det enbart manliga deltagare som är välkomna med en anmälan till tävlingen. Innan 1948 hade säkerligen damer deltagit, men inte segrat, och så länge var allt OK. Pokalen, som 2007 blev Lilla Londonpokalen och som GGK:s juniorer spelar om sedan dess, skänktes från början av ett sällskap från Dun Whinny Golf Club i Skottland år 1949 då de besökte Hovås. De skotska golfarna spelade även på tre andra svenska banor, Falsterbo, Halmstad och Båstad. Som ett tack för sina besök skänkte de en silverpokal till de aktuella Klubbarna. Inskriptionen lyder: Presented to Skandinavien Golf Clubs. År 2007 öppnade Sten C Olsson vårt prisskåp i Klubbrummet, och vips så hade GGK:s juniorer fått ett nytt och spännande vandringspris att spela om. Den första inteckningen togs av Max Hedenbergh.

I år, då GGK blir 110 år, har The Society skänkt en mycket fin pokal med gamla anor. Pokalen, The Queens Cup, skall GGK:s damer spela om. Den skänktes 1836 av Drottning Adelaide, som var gift med Kung William IV, till ungarkele James Buchanan. Denne man valdes 1856 till USA:s 15:e President. Med detta nya vandringspris har samtliga medlemmar, oberoende av ålder och kön, möjlighet att spela om "Londonpokalen".

The Society har dessutom visat sin generositet vid andra tillfällen mot vår golfklubb. T ex vid vårt 100 års Jubileum 2002 då vi erhöill en bänk, som sedan dess står placerad strax utanför Klubbhusets entré.

Under andra världskriget 1939 – 1945 var tävlingen om Londonpokalen inställd, liksom av någon anledning även 1977. Det sistnämnda året förmodligen på grund av något problem med banan, då även Klubbmästerskap, Adlerbertska, Silverbrickan och Grete Nordströms Hederpris blev inställda.

^{*)} Ingen har lyckats att vinna Pokalen tre år i följd, men tre spelare har varit mycket nära med två vinster efter varandra. Svante Lignell 1923-24, Erik Bengtsson 1937-38, Gustaf Eckerström 1998-99. I detta sammanhang skall också Roy Syles fyra vinster, 1972, -89, -95 och 2008 uppmärksammas, liksom P-O Levins vinstserie 1976, -81 och -91.

Calle Sahlquist

Källor: GGK:s arkiv, the Royal Swedish Golfing Society of London och Svensk Golf.

